

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Michaela Svobodová

2024

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**Frakce v rámci Republikánské strany ve Spojených státech
amerických**

Michaela Svobodová

Plzeň 2024

Západočeská univerzita v Plzni Fakulta filozofická

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Studijní program Mezinárodní teritoriální studia

Studijní obor Mezinárodní vztahy – britská a americká studia

Bakalářská práce

**Frakce v rámci Republikánské strany ve Spojených státech
amerických**

Michaela Svobodová

Vedoucí práce:

PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2024

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2024

Poděkování

Chtěla bych tímto poděkovat vedoucímu práce PhDr. Mgr. Petrovi Jurkovi, Ph.D. za cenné rady, strávený čas a ochotu, kterou mi v průběhu zpracování bakalářské práce věnoval.

Obsah

1	ÚVOD.....	7
2	PŘEHLED A POZNÁNÍ O STAVU ŘEŠENÉ PROBLEMATIKY.....	9
2.1	HISTORICKÝ KONTEXT REPUBLIKÁNSKÉ STRANY	9
2.2	VZNIK A VÝVOJ REPUBLIKÁNSKÉ STRANY OD 19. STOLETÍ.....	10
2.3	EVOLUCE FRAKČNÍHO ROZDĚLENÍ V PRŮBĚHU ČASU.....	12
2.4	IDEOLOGICKÉ ZÁKLADY FRAKČÍ	13
2.4.1	<i>Představení a popis jednotlivých frakcí uvnitř Republikánské strany</i>	<i>13</i>
3	VLIV FRAKČÍ NA POLITICKÉ ROZHODOVÁNÍ	15
3.1	VLIV FRAKČNÍHO ROZDĚLENÍ NA KANDIDÁTNÍ NOMINACE A PRIMÁRNÍ VOLBY	17
4	FRAKCE A PREZIDENTSKÉ OBDOBÍ DONALDA TRUMPA.....	19
4.1	SPECIFICKÝ VLIV TRUMPOVA PREZIDENTSTVÍ NA DYNAMIKU A ROZDĚLENÍ FRAKČÍ.....	20
4.2	VZNIK A USPOŘÁDÁNÍ "TRUMPOVÝCH PŘÍZNIVCŮ" JAKO VÝZNAMNÉ FRAKCE	21
4.3	REAKCE OSTATNÍCH FRAKČÍ NA TRUMPOVU POLITIKU A STYL VLÁDNUTÍ.....	22
5	REGIONÁLNÍ ROZDÍLY A FRAKČNÍ PŘÍSLUŠNOST	24
5.1	ANALÝZA, JAK SE FRAKČNÍ PŘÍSLUŠNOST LIŠÍ V RŮZNÝCH REGIONECH USA.....	25
5.2	VLIV DEMOGRAFICKÝCH A EKONOMICKÝCH FAKTORŮ NA FRAKČNÍ PREFERENCE	26
5.3	FRAKCE A VOLEBNÍ STRATEGIE.....	27
5.4	JAK FRAKCE FORMUJÍ VOLEBNÍ STRATEGIE REPUBLIKÁNSKÉ STRANY.....	28
5.5	MOBILIZACE VOLIČŮ A VOLEBNÍ KAMPANĚ ZAMĚŘENÉ NA SPECIFICKÉ FRAKCE	29
5.6	VLIV FRAKČNÍHO ROZDĚLENÍ NA VÝSLEDKY VŠEOBECNÝCH VOLEB.....	34
6	ZÁVĚR	43
7	SEZNAM LITERATURY:	44
8	RESUMÉ.....	46

1 Úvod

Republikánská strana je jednou ze dvou hlavních politických stran v americkém politickém systému. V rámci Republikánské strany, která se mimo jiné také označuje jako GOP (Grand Old Party), však existuje několik významných frakcí. Strana se v průběhu let vyvíjela a přizpůsobovala společnosti, ekonomické situaci i globálním výzvám. Rozvíjela se zejména v klíčových obdobích, jako je progresivní éra, Reaganova éra a éra po studené válce. Každá fáze přinesla různé politické pozice a přispěla k identitě strany.

Cílem mé práce je zkoumat různé frakce uvnitř Republikánské strany ve Spojených státech amerických během prezidentského období Donalda Trumpa a osvětlit jejich odlišné ideologie, politické postoje a politické preference. Identifikuji a definuji jednotlivé frakce s ohledem na jejich historii i současnost. Prozkoumám konkrétní politické programy, které se spojují s každou frakcí. Poté se zaměřím na jejich vliv na primární volby a všeobecné volby a posoudím, jak frakce mobilizují voliče a přispívají k celkové volební strategii strany. V práci se zaměřím na rozbor vnitřních proudů v rámci Republikánské strany na federální úrovni ve Spojených státech amerických. Primárně se zaměřím na frakce, které byly v americkém Kongresu v letech 2017 až 2021, tedy období působení bývalého prezidenta Donalda Trumpa.

Abychom však pochopili mnohostrannou povahu Republikánské strany, je zásadní orientovat se v ideologickém spektru. Republikánská strana je koalicí různých zájmů a názorů a nemá přesně daný program či ideologii. Každá z jednotlivých frakcí má své vlastní politické názory a priority. Na jedné straně jsou tradiční konzervativci, kteří hájí politiku volného trhu a silnou národní obranu. Dále máme libertariány zdůrazňující minimální vládní zásahy do ekonomiky a prosazující svobodu jednotlivce a volného trhu. Uprostřed tohoto spektra jsou populisté, kteří se zaměřují na otázky, jako je imigrační omezení a skepse vůči mezinárodním aliancím. Populisté hledají kompromis a oslovují široké spektrum voličů.

Nejdříve se budu věnovat historickému vývoji frakcí v rámci Republikánské strany a popíšu samotný vznik strany. V hlavní části se budu zabývat vlivem Donalda Trumpa na jednotlivé frakce a vznikem nové frakce Trumpových příznivců. V návaznosti na Trumpovu frakci někteří republikáni na protest stranu opustili. Frakce bývá označována jako výslovně autoritářská, neonacistická nebo jako neliberální. Poté porovnáím rozdíly mezi frakcemi

v minulosti a současnosti. Budu se soustředit na jednotlivé politiky Republikánské strany, k jaké frakci patří a za jaký stát kandidují. Pokusím se najít spojitost právě mezi frakcemi a státem, ze kterého politici pochází. Mimo jiné zohledním také nadcházející prezidentské volby a kampaně kandidátů.

Bakalářská práce poskytuje pevný základ pro hloubkový výzkum a analýzu různorodosti uvnitř Republikánské strany, zejména během a po prezidentském období Donalda Trumpa. Toto období představuje zásadní bod ve vývoji strany, kdy se její interní dynamika a frakční rozdělení staly obzvláště patrnými. Zkoumání těchto frakcí vyžaduje komplexní přístup, který zahrnuje historický kontext, ideologické základy a politické strategie.

Začátek práce by měl obsahovat přehled historického vývoje Republikánské strany od jejího založení v polovině 19. století, přes klíčové momenty, jako byla progresivní éra, Reaganova revoluce a postupné posuny v ideologickém zaměření strany. Tento historický přehled poslouží jako základ pro pochopení současných frakčních rozdělení.

Důležitou součástí úvodu bude definice a vysvětlení hlavních ideologických proudů a frakcí uvnitř strany. Zahrnuje to tradiční konzervativce, sociální konzervativce, libertariány, Tea Party, moderáty, neo-konzervativce a Trumpovy příznivce. Popis každé frakce by měl zahrnovat jejich klíčové politické cíle, ideologické základy a vliv na politické rozhodování strany.

Specifická pozornost by měla být věnována vlivu Donalda Trumpa na stranu a vzniku nových frakcí, které jeho prezidentství inspirovalo. Tento rozbor by měl zahrnovat diskusi o tom, jak Trumpova osobnost a politické priority přetvořily interní politiku strany a vedly k vytvoření silné loajální frakce, která se často odlišuje od tradičních republikánských hodnot.

Výzkum by také měl zohlednit, jak se frakční příslušnost a politické priority liší v závislosti na regionálních specifikách a demografii. Analýza, jak jednotlivé frakce ovlivňují politické strategie a voličské mobilizace na federální, státní a místní úrovni, bude klíčová pro pochopení současné a budoucí dynamiky strany.

Tento úvod poskytuje čtenáři komplexní přehled o cílech a rozsahu práce, která se zaměřuje na zkoumání různorodosti a vnitřní dynamiky Republikánské strany v kontextu

americké politiky. Rozumění této dynamice je klíčové pro jakékoli hloubkové studium amerického politického systému a stranické politiky.

2 Přehled a poznání o stavu řešené problematiky

V této kapitole se zaměříme na komplexní přehled a hloubkové poznání stavu řešené problematiky, kterou představuje frakční rozdělení Republikánské strany v USA. Analýza frakcí uvnitř jedné z nejvýznamnějších politických sil ve Spojených státech amerických nám umožní odhalit nejen rozmanitost názorů a politických přesvědčení, ale také způsoby, jakými tyto rozdíly ovlivňují politické rozhodování a strategie na federální i státní úrovni. Vzhledem k dynamickému vývoji americké politiky, zejména během a po prezidentském období Donalda Trumpa, je důležité porozumět, jak se jednotlivé frakce vyvíjejí, jaké mají ideologické základy a jakou roli hrají v širším politickém kontextu. Tato kapitola poskytne základní kámen pro pochopení vnitřní struktury a dynamiky Republikánské strany, což je klíčové pro každého, kdo se snaží pochopit současný stav a možný budoucí vývoj americké politiky.

2.1 Historický kontext Republikánské strany

Republikánská strana, založená v roce 1854, vznikla v období rostoucích napětí ohledně otázky otroctví ve Spojených státech. Původně sestavena z anti-otrokářských aktivistů, Whigů nespokojených s politikou své strany, demokratů proti otroctví a členů Svobodné pudy, strana se rychle etablovala jako hlavní politická síla proti rozšíření otroctví do nových území. První významný úspěch strany přišel s vítězstvím Abrahama Lincolna v prezidentských volbách v roce 1860, což vyvolalo odtržení jižních států, a nakonec vedlo k občanské válce (McPherson, 1988).

Po občanské válce Republikánská strana dominovala americké politice po většinu zbývajících částí 19. století, kdy se zaměřovala na obnovu a industrializaci země. Tento období bylo také charakterizováno tzv. "Rekonstrukcí", během které Republikáni usilovali o zajištění práv nově osvobozených otroků (Foner, 1988).

Na přelomu 19. a 20. století se strana stala líhní progresivního hnutí, s prezidenty jako byl Theodore Roosevelt, kteří usilovali o regulaci velkých podniků, ochranu spotřebitelů a zachování životního prostředí. V tomto období se strana rovněž zasazovala o zlepšení pracovních podmínek a podporu sociální spravedlnosti (Gould, 2003).

V polovině 20. století se strana posunula k více konzervativním pozicím, zejména v reakci na New Deal Franklina D. Roosevelta a rostoucí vládní intervenci v ekonomice. Tento posun byl zpečetěn během éry Ronalda Reagana v 80. letech, kdy se strana zaměřila na ekonomický neoliberalismus, snižování daní, deregulaci a silnou anti-komunistickou zahraniční politiku (Hayward, 2009).

V posledních desetiletích se Republikánská strana stala středem různých politických frakcí, od tradičních konzervativců po libertariány a populisty. Tento frakční rozkol se ještě prohloubil během prezidentství Donalda Trumpa, jehož politika a styl vedoucího byla jak silně podporována, tak kritizována uvnitř strany (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Republikánská strana tak prošla významnými transformacemi od svého založení, reflektující širší společenské, ekonomické a politické změny v americké společnosti. Její historie odhaluje složitou cestu od boje proti otroctví k prosazování konzervativních a neoliberalních hodnot v moderní éře.

2.2 Vznik a vývoj Republikánské strany od 19. století

Klíčové historické momenty a obraty vývoje Republikánské strany od jejího založení v polovině 19. století až po současnost jsou svědectvím adaptability strany na proměnlivé politické, sociální a ekonomické podmínky v USA. Tato adaptabilita je patrná v několika významných obdobích, které formovaly její ideové základy, politiky a voličskou základnu.

Republikánská strana, známá také jako GOP (Grand Old Party), byla založena v roce 1854 v reakci na rozšíření otroctví do nových území Spojených států. Tato politická platforma sjednotila různé skupiny, včetně antislaveristických Whigů, demokratů a členů hnutí proti Kansas-Nebraska Act, který umožnil, aby se o otroctví v nových teritoriích rozhodovalo na

základě suverenity lidu. Založení Republikánské strany představovalo kritický moment v americké politice, kdy se začala formovat hlavní opozice proti Demokratické straně, která byla v té době vnímána jako strana podporující otroctví (Goodwin, 2005).

První významný úspěch strany přišel s volbou Abrahama Lincolna do Bílého domu v roce 1860. Lincolnovo prezidentství a následná občanská válka byly klíčové pro konsolidaci Republikánské strany jako hlavní politické síly, která se zasazovala o zachování Unie a zrušení otroctví. Po válce se strana zaměřila na obnovu Jihu a integraci osvobozených Afroameričanů do společnosti, což vedlo k období zvanému Rekonstrukce (Foner, 2010).

V následujících desetiletích se politické a ekonomické priority Republikánské strany rozšířily. Na konci 19. a začátku 20. století strana podporovala průmyslový rozvoj, vysoké tarify a zlatý standard. Během progresivní éry na počátku 20. století přijali někteří republikánští lídři, jako byl prezident Theodore Roosevelt, politiky zaměřené na regulaci korporací, ochranu spotřebitelů a ochranu přírodních zdrojů (Gould, 2003).

Ve 20. století prošla Republikánská strana dalšími významnými transformacemi. Během éry Nového údělu v 30. letech 20. století se strana stala hlavním kritikem rozšiřující se role federální vlády v ekonomice. V období po druhé světové válce se GOP zaměřila na antikomunismus a podporu volného trhu, což vyvrcholilo během prezidentství Ronalda Reagana v 80. letech, kdy strana prosazovala ekonomický liberalismus, snižování daní a deregulaci (Hayward, 2009). Toto období ukázalo ochotu strany adaptovat se na požadavky rostoucí průmyslové a urbanizované společnosti.

Každé z těchto období představuje významný obrat ve vývoji Republikánské strany, který reflektuje její schopnost přizpůsobit se a reagovat na měnící se požadavky americké společnosti a politického prostředí. V posledních letech se vývoj strany vyznačuje vzestupem hnutí Tea Party a následně érou Donalda Trumpa, která zdůraznila populismus, protiimigrační politiku a protekcionismus. Toto období ukazuje na pokračující evoluci strany ve světle nových politických a sociálních výzev (Mayer, 2016).

V posledních desetiletích se Republikánská strana stala středem značných frakčních bojů, které odrážejí širší polarizaci americké politiky. Vliv konzervativního hnutí, vzestup Tea

Party a nakonec prezidentství Donalda Trumpa odhalily hluboké rozdíly v rámci strany ohledně otázek imigrace, obchodu a zahraniční politiky (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Republikánská strana tedy prošla od svého založení v polovině 19. století značnou evolucí, která odráží změny v americké společnosti a politice. Od boje proti otroctví, přes podporu průmyslového rozvoje až po moderní konzervativní politiku, historie GOP je odrazem širších trendů v americké historii.

2.3 Evoluce frakčního rozdělení v průběhu času

Evoluce frakčního rozdělení v Republikánské straně od jejího založení v polovině 19. století do současnosti odráží proměnlivou politickou situaci Spojených států. Toto frakční rozdělení se vyvíjelo v reakci na klíčové historické události, změny ve společenských hodnotách a ekonomické proměny.

Od založení Republikánské strany v roce 1854 byla strana širokých škál politických proudů, počínaje radikálními antislaveristickými aktivisty a konče konzervativními obhájci tržního kapitalismu. Počáteční frakční rozdělení vzniklo mezi tzv. Radikálními republikány, kteří usilovali o tvrdé postpenalizační politiky vůči poraženým státům Konfederace a podporovali práva Afroameričanů, a umírněnějšími členy strany, kteří preferovali méně přísný přístup k rekonstrukci Jihu po občanské válce (Foner, 1988).

Ve 20. století se v Republikánské straně objevily nové frakce, zejména během progresivní éry na počátku století, kdy reformisté jako Theodore Roosevelt usilovali o regulaci monopolů a ochranu pracovních a sociálních práv. Tento trend pokračoval i v dalších desetiletích, kdy se strana střetávala mezi konzervativními a liberálnějšími křídly ohledně otázek jako je Nový úděl, občanská práva a později sociální reformy (Gould, 2003).

Rozdělení se dále prohloubilo během a po éře Ronalda Reagana, která zdůrazňovala snižování daní, deregulaci a silnou zahraniční politiku. V 90. letech a na počátku nového tisíciletí vzrostl vliv sociálních konzervativců a hnutí Tea Party, které usilovalo o ještě striktnější fiskální a sociální politiku (Mayer, 2016).

V nedávné době, zejména během a po prezidentství Donalda Trumpa, se v Republikánské straně objevily nové frakce, které zdůrazňují populismus, nacionalismus a protekcionismus. Trumpova éra také ukázala na rostoucí rozkol mezi tradičními konzervativci a novějšími, více populistickými proudy v rámci strany (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Tato historie frakčního rozdělení v Republikánské straně ilustruje, jak politické ideologie a aliance se mění v reakci na vnitřní a vnější výzvy, a jak tyto změny formují americkou politickou situaci.

2.4 Ideologické základy frakcí

2.4.1 Představení a popis jednotlivých frakcí uvnitř Republikánské strany

Republikánská strana v USA je složitým politickým uskupením, které zahrnuje různé ideologické proudy. Tato rozmanitost odráží široké spektrum názorů a přesvědčení v rámci strany. Klíčové ideologické frakce uvnitř strany zahrnují tradiční konzervativce, sociální konzervativce, libertariány, Tea Party a populisty spojené s érou Donalda Trumpa. Níže jsou podrobně popsány a definovány klíčové frakce.

Tradiční konzervativci se vyznačují důrazem na ekonomický liberalismus, snižování daní, omezenou vládní regulaci a silnou národní obranu. Tento proud odráží základní konzervativní principy, které byly ztělesněny v politikách Ronalda Reagana a jsou často spojovány s Republikánskou stranou od 80. let 20. století (Hayward, 2009).

Tradiční konzervativci také zastávají klasické konzervativní hodnoty, včetně podpory volného trhu, omezené vládní intervence v ekonomice, silné národní obrany a fiskální odpovědnosti. Jsou zastánci tradičních morálních a etických hodnot a často podporují pro-business politiky, které podporují ekonomický růst a podnikání (Hayward, 2009).

Sociální konzervativci kladou důraz na morální a etické otázky, jako jsou protipotrátová práva, podpora tradičních rodinných struktur a opozice vůči manželství osob stejného pohlaví. Tato frakce často pracuje ruku v ruce s náboženskými skupinami a hnutími, aby prosazovala politiky, které odrážejí jejich hodnoty (Green, 2017).

Libertariáni v Republikánské straně se zasazují o maximální osobní svobody, minimální vládní zásahy do života jednotlivce a ekonomiky, a neintervencionistickou zahraniční politiku. Klade důraz na práva jednotlivce a podporuje politiky, které omezují vládní moc a rozšiřují osobní svobody (Boaz, 2019).

Tea Party je frakce, která vznikla v roce 2009 jako reakce na vnímaný růst vládních výdajů a zásahů do ekonomiky. Zastává extrémní fiskální konzervatismus, podporuje snižování daní, omezení vládních výdajů a dluhu a obecně podporuje redukci velikosti a vlivu federální vlády (Skocpol a Williamson, 2016). Tento proud získal na významu s rostoucím vlivem osobností jako je Rand Paul, které se zasazují o menší vládu a větší individuální svobody (Boaz, 2019).

Sociální konzervativci se soustředí na morální a etické otázky, jako jsou opozice vůči potratům, podpora tradičních rodinných hodnot a odpor proti manželství osob stejného pohlaví. Tato frakce je často spojena s křesťanskou pravicí a má významný vliv na stranickou platformu ve společenských otázkách (Green, 2017).

Umírnění moderáti v Republikánské straně zastávají středové pozice a jsou otevření kompromisům s demokracií. Často podporují sociálně liberálnější politiky než jejich konzervativnější kolegové a mohou podporovat určité formy vládní intervence v ekonomice a sociálních programech (Mayer, 2016).

Neo-konzervativci se zaměřují na aktivní zahraniční politiku s cílem podporovat demokracii a bojovat proti terorismu po celém světě. Často podporují použití americké vojenské síly k dosažení těchto cílů a jsou zastánci silné národní obrany a bezpečnosti (Kristol a Kagan, 1996).

Tea Party, frakce, která získala na popularitě po finanční krizi v roce 2008, se zaměřuje na extrémní fiskální konzervatismus, snižování veřejných výdajů a dluhu a odpor vůči zvýšení daní. Přestože její vliv v posledních letech poněkud poklesl, stále představuje významný konzervativní hlas uvnitř strany (Skocpol a Williamson, 2016).

Populisté, zejména v éře Donalda Trumpa, představují frakci, která kombinuje ochranářskou ekonomickou politiku, silný nacionalismus a protiimigrační postoje. Tento proud také kritizuje politický establishment a zdůrazňuje potřebu obrany "zapomenutého člověka" (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Frakce okolo Donalda Trumpa, často označovaná jako MAGA (Make America Great Again), kombinuje ochranářskou ekonomickou politiku, silný nacionalismus, protiimigrační postoje a kritiku politického establishmentu. Tato frakce zdůrazňuje hlas "zapomenutého člověka" a usiluje o návrat k tradičním americkým hodnotám a posílení amerického postavení ve světě (Levitsky a Ziblatt, 2018).

3 Vliv frakcí na politické rozhodování

Frakce uvnitř Republikánské strany mají značný vliv na politické rozhodování a formování politické agendy strany. Tento vliv se projevuje na různých úrovních politického procesu, od primárních voleb až po legislativní činnost v Kongresu. Analýza role jednotlivých frakcí odhaluje, jak interní dynamika a ideologické rozdíly ovlivňují politické směřování strany a její politické rozhodnutí. Níže jsou také uvedeny příklady, jak jednotlivé frakce ovlivnily zásadní politické iniciativy a rozhodnutí.

Tradiční konzervativci mají dlouhodobě významný vliv na ekonomickou politiku Republikánské strany, včetně podpory snižování daní a deregulace. Tato frakce byla klíčová při prosazování Reaganovy ekonomické politiky v 80. letech a pokračovala v ovlivňování fiskální politiky strany (Hayward, 2009). Jejich vliv je patrný v legislativních iniciativách, jako byly daňové reformy schválené během prezidentství Donalda Trumpa.

Jedním z klíčových politických rozhodnutí, které odráží vliv tradičních konzervativců, bylo schválení "Tax Cuts and Jobs Act" v roce 2017 během prezidentství Donalda Trumpa. Tato daňová reforma, která zahrnovala významné snížení daní pro podniky a jednotlivce, byla

založena na konzervativních principech ekonomického liberalismu a snahy o stimulaci ekonomického růstu prostřednictvím nižších daní a deregulace (Hayward, 2009).

Sociální konzervativci hrají klíčovou roli při formování sociální agendy strany, zejména ve věcech týkajících se potratů, manželství osob stejného pohlaví a náboženské svobody. Tato frakce má značný vliv na nominaci kandidátů, kteří sdílejí jejich hodnoty, což ovlivňuje politické rozhodování na státní i federální úrovni (Green, 2017).

Sociální konzervativci měli také významný vliv na nominaci a potvrzení soudců Nejvyššího soudu, kteří sdíleli jejich názory na otázky jako právo na potrat. Příkladem je jmenování Neila Gorsucha, Bretta Kavanaugha a Amy Coney Barrettové, což vedlo k posílení konzervativní většiny v soudu a potenciálně otevřelo cestu k omezení nebo zrušení precedentu Roe v. Wade (Green, 2017).

Libertariáni ovlivňují politickou debatu uvnitř strany zejména v otázkách souvisejících s osobními svobodami, omezením vládního dohledu a neintervencionistickou zahraniční politikou. Tato frakce usiluje o omezení federální vlády a prosazuje politiky, které omezují vládní zásahy do soukromého sektoru a individuálních svobod (Boaz, 2019).

Libertariánská frakce měla klíčový vliv na podporu reformy trestního soudnictví, což vedlo k schválení "First Step Act" v roce 2018. Tento zákon, který usiloval o snížení počtu lidí ve vězeních za nezávažné drogové trestné činy a zlepšení podmínek ve věznicích, odráží libertariánský důraz na osobní svobody a kritiku nadměrné vládní moci (Boaz, 2019).

Hnutí Tea Party, které získalo na popularitě po finanční krizi v roce 2008, výrazně ovlivnilo fiskální politiku Republikánské strany směrem k ještě striktnějšímu fiskálnímu konzervatismu. Toto hnutí usilovalo o snižování vládních výdajů a dluhu a mělo vliv na politické rozhodování během debat o zvýšení stropu státního dluhu (Skocpol a Williamson, 2016).

Hnutí Tea Party mělo zásadní vliv na debaty o stropu státního dluhu v roce 2011, což vyústilo v politickou krizi a snížení kreditního ratingu USA. Tato frakce silně prosazovala snížení vládních výdajů a odmítala jakékoli zvýšení stropu dluhu bez významných škrťů v rozpočtu, což odráží jejich fiskální konzervatismus (Skocpol a Williamson, 2016).

Éra Donalda Trumpa ukázala na vzestup populistické frakce, která zdůrazňuje ochranářskou ekonomickou politiku, silný nacionalismus a protiimigrační postoje. Tato frakce významně ovlivnila politické směřování Republikánské strany, což bylo patrné v politických prioritách, jako je reforma imigrační politiky a obchodní politiky (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Éra Donalda Trumpa byla charakterizována řadou politických rozhodnutí, která odrážejí vliv jeho populistické frakce, včetně přísnějších imigračních opatření, jako je výstavba zdi na hranici s Mexikem, a revize obchodních dohod, jako je nahrazení NAFTA dohodou USMCA. Tyto kroky odrážejí ochranářskou ekonomickou politiku a silný nacionalismus, které jsou charakteristické pro Trumpovy příznivce (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Jednotlivé frakce tedy ovlivňují politické rozhodování Republikánské strany tím, že formují její legislativní agendu, ovlivňují výběr kandidátů a určují politické priority. Tato dynamika odhaluje, jak interní rozdíly v rámci strany ovlivňují její schopnost reagovat na politické výzvy a formulovat koherentní politickou strategii.

3.1 Vliv frakčního rozdělení na kandidátní nominace a primární volby

Frakční rozdělení v Republikánské straně má významný vliv na proces kandidátních nominací a primárních voleb, což formuje politické směřování strany a její vyhlídky ve všeobecných volbách. Dynamika mezi různými frakcemi ovlivňuje, kdo se stává kandidáty strany pro federální, státní a místní úřady, a odhaluje hlubší ideologické boje uvnitř strany.

Frakční rozdělení může vést k vysoce konkurenčním primárním volbám, ve kterých jednotlivé frakce podporují kandidáty, kteří nejlépe reprezentují jejich ideologické hodnoty a politické priority. Například, sociální konzervativci mohou preferovat kandidáty s silnými antiabortivními postoji, zatímco libertariáni by mohli podporovat kandidáty s důrazem na osobní svobody a omezenou vládu. Tato frakční podpora může zahrnovat finanční příspěvky, propagaci a mobilizaci voličů, což má zásadní význam pro výsledek primárních voleb (Skocpol a Williamson, 2016; Mayer, 2016).

Výsledek frakčních bojů ve primárních volbách může zásadně ovlivnit politické směřování Republikánské strany. Pokud například vyhrávají kandidáti spojení s populistickou frakcí, jako byli příznivci Donalda Trumpa, může to vést stranu k adopci více nacionalistických a protekcionistických politik. Naopak úspěch tradičních nebo umírněných republikánů může naznačovat posun k centru a větší otevřenost k bipartizánním řešením (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Frakční rozdělení rovněž ovlivňuje, jak jsou voliči mobilizováni během primárních voleb. Různé frakce využívají specifické komunikační strategie a politická hesla, aby oslovily a mobilizovaly své základny. Například, hnutí Tea Party účinně využívalo sociální média a veřejná shromáždění k mobilizaci podpory pro své kandidáty, což ukázalo na schopnost frakce aktivně ovlivňovat výsledek primárních voleb a posunout stranu vpravo (Skocpol a Williamson, 2016).

Dlouhodobě může frakční rozdělení ovlivnit jednotu strany a její schopnost vyhrávat ve všeobecných volbách. Zatímco konkurence ve primárních volbách může být prospěšná pro demokratický proces tím, že nabízí voličům širší výběr kandidátů, přílišná frakční roztržka může vést k rozdělení strany a snížit její schopnost sjednotit se za společného kandidáta ve všeobecných volbách (Levitsky a Ziblatt, 2018).

Takto frakční dynamika v Republikánské straně ovlivňuje politické rozhodování na každé úrovni, od nominací kandidátů po výsledky voleb, což má zásadní význam pro budoucí směřování a úspěch strany.

4 Frakce a prezidentské období Donalda Trumpa

Prezidentské období Donalda Trumpa (2017-2021) představuje významný obrat v historii Republikánské strany. Trumpova agenda a styl vládnutí odhalily a zároveň prohloubily existující frakční rozdíly uvnitř strany, což mělo dalekosáhlé důsledky pro americkou politiku.

Donald Trump se ujal vedení Republikánské strany s platformou, která kombinovala tradiční konzervativní politiky, jako jsou snížení daní a deregulace, s populistickými a nacionalistickými prvky, včetně ostré imigrační politiky a protekcionistických obchodních opatření. Jeho schopnost mobilizovat voličskou základnu, která byla frustrována politickým establishmentem, vedla k jeho úspěchu v primárních volbách Republikánské strany a následném vítězství ve všeobecných volbách v roce 2016 (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Trumpovo prezidentství vyvolalo smíšené reakce mezi různými frakcemi Republikánské strany. Zatímco jeho politické rozhodnutí a vůdčí styl získaly silnou podporu mezi populistickými a některými tradičními konzervativci, libertariáni a někteří umírnění republikáni vyjádřili obavy ohledně jeho přístupu k obchodní politice, imigrační politice a zacházení s aliancemi USA. Toto rozdělení se projevilo v několika klíčových momentech jeho prezidentství, včetně debat o zdravotní péči, daňové reformě a obchodní politice (Mayer, 2016).

Trumpovo prezidentství se vyznačovalo řadou legislativních iniciativ a politických rozhodnutí, které odrážely jeho frakční podporu uvnitř strany. Mezi nejvýznamnější patří "Tax Cuts and Jobs Act" z roku 2017, který byl široce podporován tradičními konzervativci, a jeho politika nulové tolerance vůči nelegální imigraci, která získala podporu mezi populistickými frakcemi. Trumpovo rozhodnutí stáhnout USA z Pařížské klimatické dohody a Transpacifického partnerství také odrazilo jeho nacionalistickou a protekcionistickou agendu, která rezonovala s jeho základnou (Green, 2017).

Prezidentství Donalda Trumpa mělo dalekosáhlý vliv na Republikánskou stranu, posílilo frakční rozdíly a zároveň mobilizovalo jeho příznivce. Jeho úspěch v primárních volbách a následné prezidentské vítězství zdůraznily rostoucí sílu populistické frakce uvnitř strany a výzvy, kterým čelí tradiční konzervativci a umírnění republikáni při hledání svého místa v nové politické realitě (Levitsky & Ziblatt, 2018).

4.1 Specifický vliv Trumpova prezidentství na dynamiku a rozdělení frakcí.

Prezidentství Donalda Trumpa (2017-2021) mělo vliv na interní dynamiku a rozdělení frakcí uvnitř Republikánské strany, což vedlo k výrazným změnám ve stranické kohezi a ideologickém směřování. Tento vliv se projevil především posílením populistických a nacionalistických prvků a současně vytvořil napětí mezi tradičními konzervativci, umírněnými republikány a nově vznikajícími frakcemi loajálními k Trumpovi.

Trumpovo prezidentství znamenalo vzestup a posílení populistické frakce v Republikánské straně, která kladla důraz na protiimigrační politiku, protekcionismus a ostrou kritiku politického establishmentu. Tato frakce, často označovaná jako "Trumpovi příznivci", využívala mobilizační sílu Trumpovy osobnosti a jeho schopnost oslovit voliče frustrované tradiční politikou (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Zároveň Trumpovo prezidentství prohloubilo rozdělení a napětí mezi frakcemi v rámci strany, zejména mezi jeho příznivci a tradičními konzervativci nebo umírněnými republikány. Toto napětí se projevovalo v několika klíčových politických otázkách, včetně obchodní politiky, zahraniční politiky a přístupu k občanským právům, kde Trumpovy postoje často odporovaly dlouhodobým konzervativním principům (Green, 2017).

Trumpova agenda a styl vládnutí také přispěly k ideologickému posunu strany směrem k jeho specifickému mixu konzervativismu, který kombinoval tradiční konzervativní politiky s populismem. Tento posun ovlivnil kandidátní nominace a volby, kde kandidáti snažící se o nominaci často zaujímali postoje blízké Trumpovým, aby získali podporu jeho voličské základny (Mayer, 2016).

Různé frakce v rámci Republikánské strany reagovaly na Trumpovo prezidentství různě, což vedlo k dalšímu frakčnímu rozdělení. Někteří tradiční konzervativci a umírnění republikáni vyjádřili otevřenou kritiku Trumpových politik a stylu vládnutí, zatímco jiní se snažili nalézt společnou půdu nebo se adaptovat na nové politické směřování strany. Tato

dynamika odhalila širší boje o duši a budoucí směřování Republikánské strany (Skocpol & Williamson, 2016).

Trumpovo prezidentství tak zanechalo trvalý otisk na Republikánskou stranu tím, že posílilo frakční rozdělení, změnilo stranické směřování a vyvolalo diskuse o ideologické identitě a budoucnosti strany.

4.2 Vznik a uspořádání "Trumpových příznivců" jako významné frakce

Vznik a konsolidace "Trumpových příznivců" jako významné frakce uvnitř Republikánské strany je klíčovým jevem, který zásadně ovlivnil americkou politiku během a po prezidentském období Donalda Trumpa (2017-2021). Tato frakce, charakterizovaná kombinací populismu, nacionalismu a ochránářské ekonomické politiky, se odlišuje od tradičních konzervativních a liberálnějších proudů uvnitř strany.

Vznik této frakce lze vysledovat k prezidentské kampani Donalda Trumpa v roce 2015 a 2016, kdy jeho nekonvenční přístup a zaměření na otázky, jako jsou imigrace, obchod a "zapomenutí" Američané, rezonovaly s mnoha voliči, kteří byli frustrováni tradiční politikou a politickým establishmentem. Trumpova schopnost mobilizovat tuto voličskou základnu a jeho úspěch v primárních volbách a následně ve všeobecných volbách v roce 2016 ukázaly na vznik nové a vlivné frakce uvnitř Republikánské strany (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Během Trumpova prezidentství došlo k další uspořádání a institucionalizaci této frakce, jak Trump a jeho příznivci převzali klíčové pozice ve stranickém aparátu a stali se dominantní silou v Republikánské straně. Trumpovo aktivní využívání sociálních médií, jeho kritika tradičních médií jako "fake news" a jeho schopnost přímo komunikovat s voliči přispěly k upevnění jeho vlivu a posílení loajality mezi jeho příznivci (Green, 2017).

Frakce Trumpových příznivců také ovlivnila ideologické směřování Republikánské strany, které se posunulo směrem k populismu, s větším důrazem na otázky národní identity, imigrační politiku a ochránářské obchodní praktiky. Tento posun odráží odlišnou vizí Ameriky, která se liší od tradičních republikánských hodnot, jako je volný obchod a internacionalismus (Mayer, 2016).

Vznik a konsolidace frakce Trumpových příznivců má dopady na americkou politiku a Republikánskou stranu. Zatímco tato frakce získala značný vliv, vyvolala také rozdělení a napětí uvnitř strany, což vyvolává otázky o jejím budoucím směřování a schopnosti sjednotit se kolem společných principů a cílů (Skocpol & Williamson, 2016).

Vznik a konsolidace "Trumpových příznivců" tak představují klíčový obrat v dynamice americké politiky, který bude mít dlouhodobý vliv na politické diskurzy, stranickou identitu a volby ve Spojených státech.

4.3 Reakce ostatních frakcí na Trumpovu politiku a styl vládnutí

Reakce ostatních frakcí v Republikánské straně na politiku a styl vládnutí Donalda Trumpa se různily a odhalily hluboké ideologické a strategické rozdíly uvnitř strany. Tyto reakce sahaly od plné podpory až po otevřenou kritiku, což odráží rozmanitost názorů a přístupů v rámci Republikánské strany.

Mnoho tradičních konzervativců podpořilo Trumpovy politické cíle, jako je snížení daní a deregulace, které jsou v souladu s jejich dlouhodobými principy. Nicméně, někteří vyjádřili znepokojení nad jeho přístupem k obchodní politice, zahraniční politice a jeho častými útoky na demokratické instituce, což považovali za odchylku od konzervativních principů (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Sociální konzervativci obecně vítali Trumpovu politiku, zejména jeho jmenování konzervativních soudců na federální soudy a Nejvyšší soud, což bylo v souladu s jejich dlouhodobými cíli, jako je omezení práva na potrat. Trumpova angažovanost ve prospěch náboženské svobody také tuto frakci mobilizovala na jeho podporu (Green, 2017).

Libertariánská frakce měla smíšené pocity ohledně Trumpovy administrativy. Na jedné straně oceňovali snahu o deregulaci a snížení daní, na druhé straně byli kritičtí vůči jeho protiimigrační politice, ochranným obchodním tarifům a jeho obecnému zasahování do osobních svobod (Boaz, 2019).

Fiskální konzervativci a příznivci hnutí Tea Party vyjádřili obavy ohledně rostoucího federálního dluhu a deficitu, který se během Trumpovy administrativy dále zvýšil, zejména po schválení rozsáhlé daňové reformy. Tento rozpor s jejich hlavním cílem fiskální odpovědnosti vedl ke kritice Trumpovy fiskální politiky (Skocpol & Williamson, 2016).

Umírnění republikáni často kritizovali Trumpovu politiku a styl vládnutí pro jeho rozdělovací a konfrontační přístup, který podle nich oslaboval tradiční aliance USA a podkopával důvěru ve veřejné instituce. Tato frakce se obávala o dlouhodobé dopady jeho politiky na republikánské hodnoty a mezinárodní postavení USA (Mayer, 2016).

Reakce na Trumpovu politiku a styl vládnutí tak odhalují hluboké frakční rozdíly a napětí v Republikánské straně, což naznačuje výzvy při hledání sjednocujícího směřování a strategie pro budoucnost.

5 Regionální rozdíly a frakční příslušnost

Regionální rozdíly v politické kultuře a ekonomickém kontextu ve Spojených státech amerických mají významný vliv na frakční příslušnost a politické preference uvnitř Republikánské strany. Tyto rozdíly jsou výsledkem historického vývoje, demografické struktury, ekonomické základny a sociálních hodnot jednotlivých regionů. Dynamika frakční příslušnosti v rámci Republikánské strany tak odráží širokou škálu lokálních a regionálních politických identit, což má důsledky pro stranickou politiku a volební strategie (Hood III a McKee, 2020).

Jižní státy, historicky konzervativní a silně ovlivněné agrární ekonomikou a evangelickými křesťanskými hodnotami, jsou pevností sociálních konzervativců a Trumpových příznivců. Tato oblast vykazuje silnou podporu politikám zaměřeným na tradiční rodinné hodnoty, omezení práva na potrat a podporu náboženských práv. V důsledku historického dědictví a sociálních hodnot jsou voliči v Jižních státech také více nakloněni podpoře politik, které omezují imigraci a podporují právo na držení zbraní (Bullock III a Rozell, 2017).

Středozápadní státy, s jejich smíšenou ekonomikou zahrnující výrobu, zemědělství a služby, často vykazují podporu frakcím v Republikánské straně, které zdůrazňují ekonomický konzervatismus, fiskální odpovědnost a podnikatelskou svobodu. Frakce hnutí Tea Party zde našla plodnou půdu zejména díky svému důrazu na snižování státního dluhu a omezení vládních výdajů (Skocpol a Williamson, 2016).

V pobřežních a více urbanizovaných oblastech, jako jsou státy na severovýchodě a západním pobřeží, se často objevuje silnější podpora pro umírněné republikány a libertariány. Tyto oblasti, charakterizované vyšší mírou vzdělanosti a diverzitou, vykazují otevřenost k sociálně liberálnějším politikám a důraz na ekonomické příležitosti a osobní svobody (Cohen et al., 2016).

Rovněž významný rozdíl v frakční příslušnosti je patrný mezi rurálními a městskými oblastmi. Rurální oblasti mají tendenci podporovat konzervativnější frakce v rámci strany, zatímco městské a předměstské oblasti jsou více nakloněny podpoře umírněnějších a

liberálnějších republikánů, což odráží rozdíly v sociálních hodnotách, ekonomických zájmech a demografické struktuře (Hood III a McKee, 2020).

Tyto regionální rozdíly mají důležité důsledky pro nominace kandidátů, volební strategie a celkové politické směřování Republikánské strany. Pochopení těchto dynamik je klíčové pro analýzu politických trendů a vývoje politické krajiny v USA.

5.1 Analýza, jak se frakční příslušnost liší v různých regionech USA

Frakční příslušnost v Republikánské straně a její variabilita napříč různými regiony USA odráží komplexní socioekonomickou a kulturní mozaiku země. Regionální rozdíly v politických preferencích a frakční podpoře jsou výsledkem historických, ekonomických a sociálních faktorů, které formují politické názory a ideologie obyvatelstva v daných oblastech.

V Jižních státech, které zahrnují oblasti jako Texas, Alabama a Georgia, dominují sociální konzervativci a frakce Trumpových příznivců. Tento region má dlouhou historii podpory politik založených na tradičních hodnotách, což se odráží v silné podpoře sociálně konzervativních postojů, jako je odpor k potratům a podpora náboženských práv. Trumpův apel na nacionalismus a ochránářskou ekonomickou politiku zde také našel plodnou půdu, částečně kvůli ekonomickým frustracím spojeným s globalizací (Bullock III a Rozell, 2017).

Středozápadní státy, včetně Ohio, Michigan a Wisconsin, tradičně vykazují směsici tradičních konzervativních a populárně-nacionalistických postojů. Ekonomické problémy spojené s průmyslovým úpadkem v této oblasti často vedou k podpoře politik zaměřených na ochranu amerického průmyslu a pracovních míst, což rezonuje s Trumpovou ekonomickou agendou. Zároveň v některých částech Středozápadu existuje silná podpora pro fiskální konzervatismus a menší vládu, což odráží vliv hnutí Tea Party (Skocpol a Williamson, 2016).

Na východním a západním pobřeží, zejména v státech jako New York, Kalifornie a Washington, lze nalézt silnější zastoupení umírněných republikánů a libertariánů. Tyto oblasti, charakterizované vysokou mírou urbanizace, kulturní diverzitou a ekonomickým zaměřením na technologie a služby, vykazují větší otevřenost sociálně liberálnějšími postojům a ekonomickému liberalismu (Cohen et al., 2016).

Obecně platí, že v rurálních oblastech po celých Spojených státech existuje silnější podpora pro tradiční konzervativce a Trumpovy příznivce, zatímco ve velkých městech a jejich předměstích je větší zastoupení umírněných republikánů a libertariánů. Tento rozdíl lze částečně vysvětlit odlišnými sociálními a ekonomickými prioritami, přičemž obyvatelé měst jsou obecně více nakloněni podpoře diverzity a otevřenosti k globalizaci (Hood III a McKee, 2020).

Tyto regionální a lokální rozdíly v frakční příslušnosti a politických preferencích poukazují na důležitost kontextu při analýze politických tendencí v USA a naznačují, že žádná frakce nebo politická strategie není univerzálně aplikovatelná napříč celou zemí.

5.2 Vliv demografických a ekonomických faktorů na frakční preference

Demografické a ekonomické faktory hrají klíčovou roli ve formování politických postojů a frakčních preferencí uvnitř politických stran, včetně Republikánské strany v USA. Tyto faktory nejenže ovlivňují politické preference jednotlivců, ale také určují, jaké frakce a politické agendy získávají větší podporu v různých sociálních a ekonomických kontextech. Následující analýza ukazuje, jak demografické a ekonomické faktory ovlivňují frakční preference v Republikánské straně.

Demografické charakteristiky, jako je věk, pohlaví, rasová a etnická příslušnost, vzdělání a náboženská afiliace, mají značný vliv na politické preference. Například, starší běloši bez vysokoškolského vzdělání mají tendenci vykazovat silnější podporu pro populistické a nacionalistické frakce v Republikánské straně, které zdůrazňují otázky jako imigrace a ochránářské ekonomické politiky (Carnes & Lupu, 2016; Mason, 2018). Naopak, mladší voliči a voliči s vyšším vzděláním, zejména ti žijící v urbanizovaných a multikulturních oblastech, mají větší pravděpodobnost podpory umírněnějších nebo libertariánských frakcí, které podporují sociální liberalismus a ekonomický liberalismus (Hawkins & Littvay, 2019).

Ekonomický status a zaměstnání také hrají důležitou roli ve formování frakčních preferencí. Jednotlivci pracující v průmyslových sektorech nebo v oblastech zasažených ekonomickou transformací a globalizací jsou často více přitahováni k frakcím, které se staví proti volnému obchodu a podporují protekcionistické opatření na ochranu domácích

pracovních míst (Autor et al., 2016). Zatímco ti, kteří pracují v sektorech, jako je technologie nebo služby, a ti, kteří mají vyšší ekonomický status, mohou preferovat politiky, které podporují volný trh a ekonomickou globalizaci.

Regionální ekonomické rozdíly v USA také významně přispívají k frakčním preferencím. Například, v oblastech, které prospívají díky technologickému sektoru a globalizaci, jako jsou pobřežní metropolitní oblasti, je pravděpodobnější podpora pro umírněné nebo libertariánské frakce. Oproti tomu v postindustriálních oblastech Středozápadu, kde je ekonomika více závislá na výrobě a které čelí ekonomickým výzvám, jako je úbytek pracovních míst, lze nalézt silnější podporu pro populistické a protekcionistické agendy (Rodden, 2019).

Tyto demografické a ekonomické faktory společně formují komplexní mozaiku politických preferencí a frakčních příslušností v Republikánské straně, což má důležité důsledky pro politickou strategii, volební kampaně a celkové směřování strany.

5.3 Frakce a volební strategie

Frakční dynamika v rámci politických stran, včetně Republikánské strany, hraje zásadní roli v utváření volebních strategií. Tyto frakce nejenže ovlivňují politické postoje a agendu strany, ale také formují způsoby, jakými strana komunikuje s voliči, mobilizuje podporu a vybírá kandidáty pro volby. Důležitost frakcí pro volební strategie lze analyzovat na základě jejich vlivu na výběr kandidátů, tvorbu politických programů a volební kampaně.

Frakce v rámci strany často podporují kandidáty, kteří nejlépe reprezentují jejich politické názory a priority. To znamená, že v primárních volbách mohou různé frakce mobilizovat zdroje a voličskou podporu pro své preferované kandidáty. Například, tradiční konzervativci mohou podporovat kandidáty s důrazem na fiskální odpovědnost a národní bezpečnost, zatímco sociální konzervativci se zaměří na kandidáty podporující omezení na potraty a ochranu tradičních rodinných hodnot (Highton, 2011).

Frakce také hrají klíčovou roli při formování politických programů strany. Jejich vliv může určovat, které otázky se stanou středem volební kampaně a jaké politické postoje strana

zaujme. Například, vliv Trumpových příznivců na Republikánskou stranu vedl k většímu zaměření na imigrační politiku a protekcionistické obchodní politiky jako klíčové součásti stranické agendy (Masket, 2016).

Různé frakce mohou také formovat strategie volebních kampaní, včetně toho, jak strana komunikuje s voliči a jaké metody mobilizace a persvaze používá. Frakce orientované na základní voličskou podporu mohou upřednostňovat přímější a emotivnější komunikační styly, zatímco umírněnější frakce mohou vyhledávat širší a více inkluzivní přístup k oslovování voličů (Bawn et al., 2012).

Příkladem vlivu frakční příslušnosti na volební strategii je prezidentská kampaň Donalda Trumpa v roce 2016. Trumpova schopnost mobilizovat voliče skrze apelování na populismus a nacionalismus, často v rozporu s tradičními republikánskými názory, ukázala, jak frakční dynamika může vést k úspěchu ve všeobecných volbách tím, že přitáhne voliče, kteří se cítí opomíjeni tradiční politikou (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Vliv frakcí na volební strategii Republikánské strany tak představuje klíčový aspekt politického rozhodování a strategie, který má důležité důsledky pro schopnost strany oslovit voliče, vyhrávat volby a formovat politickou agendu.

5.4 Jak frakce formují volební strategie Republikánské strany

Frakce uvnitř Republikánské strany hrají zásadní roli ve formování volebních strategií, což ovlivňuje jak interní dynamiku strany, tak její vnější politické postavení. Volební strategie Republikánské strany jsou výsledkem složitého vyjednávání mezi různými frakcemi, každá s vlastními politickými cíli a prioritami. Tyto frakce ovlivňují vše od výběru kandidátů až po formulaci politických programů a volebních kampaní.

Frakční dynamika ovlivňuje výběr kandidátů v primárních volbách. Různé frakce podporují své kandidáty, kteří nejlépe reprezentují jejich specifické politické názory a priority. Například, sociální konzervativci mohou podporovat kandidáty s výraznými antiabortivními

postoji, zatímco ekonomičtí konzervativci mohou preferovat kandidáty zastávající snížení daní a deregulaci (Bawn et al., 2012).

Frakce rovněž ovlivňují politické programy Republikánské strany. Frakční boje o to, jaké politické otázky by měly být ve středu pozornosti a jaké postoje by měla strana zaujmout, jsou klíčové pro formování volebního prostředí. Populistické frakce, například, tlačí na tvrdší postoj k imigraci a obchodní politiky, zatímco tradiční konzervativci mohou klást větší důraz na fiskální politiky a národní obranu (Sides et al., 2019).

Volební kampaně Republikánské strany jsou rovněž formovány frakčními preferencemi, což se projevuje ve způsobu, jakým jsou kampaně vedeny, v komunikačních strategiích a ve využívání různých mediálních platforem. Frakce preferující tradiční přístupy mohou upřednostňovat osobnější formy kampaně, zatímco frakce orientované na reformu a změnu mohou využívat nové technologie a sociální média k dosažení širší voličské základny (Highton, 2011).

Frakce rovněž ovlivňují strategie mobilizace voličů tím, že identifikují klíčové skupiny voličů, které je třeba oslovit, a vytvářejí zprávy, které rezonují s jejich specifickými obavami a přáními. Například, frakce zaměřené na pracující třídu mohou zdůrazňovat ekonomické otázky a ochranu pracovních míst, zatímco libertariánské frakce mohou zdůrazňovat otázky osobní svobody a omezené vlády (Masket, 2016).

Vliv frakcí na formování volebních strategií Republikánské strany ukazuje na složitost a dynamiku politického rozhodování v rámci strany. Frakční preference a boje nejenže ovlivňují interní fungování strany, ale mají také zásadní význam pro její schopnost účinně komunikovat s voliči a dosáhnout úspěchu ve volbách.

5.5 Mobilizace voličů a volební kampaně zaměřené na specifické frakce

Mobilizace voličů a volební kampaně, které cílí na specifické frakce, jsou klíčové pro úspěch politických stran ve volbách. Strategické zaměření na určité skupiny zvyšuje šance na získání podpory a vede k větší účasti voličů ve volbách. V kontextu Republikánské strany v USA toto znamená identifikaci a oslovování klíčových frakcí v rámci stranického spektra, jako

jsou tradiční konzervativci, sociální konzervativci, libertariáni, příznivci hnutí Tea Party a populistická křídla spojená s Donaldem Trumpem.

Tradiční konzervativci představují jednu z klíčových frakcí uvnitř Republikánské strany, která se zaměřuje na principy jako je fiskální odpovědnost, silná národní obrana a podpora pro podnikání. Kampaň zaměřená na tuto skupinu vyžaduje pečlivé formulování politických zpráv, které zdůrazňují důležitost konzervativních hodnot a politik pro ekonomickou stabilitu a národní bezpečnost.

Tradiční konzervativci klade velký důraz na fiskální odpovědnost, což zahrnuje snižování veřejných výdajů a udržení nízkých státních dluhů. Volební kampaně, které oslovují tuto skupinu, často zdůrazňují důležitost rozpočtové disciplíny a její přínos pro ekonomickou stabilitu a prosperitu. Efektivní komunikace těchto hodnot může zahrnovat příklady úspěšného snižování deficitu a argumenty proč pokračovat v této politice (Sides et al., 2019).

Silná národní obrana je dalším klíčovým pilířem kampaní zaměřených na tradiční konzervativce. Tato frakce často podporuje zvýšení výdajů na obranu a udržení silné vojenské přítomnosti doma i v zahraničí. Kampaň může zdůrazňovat úspěchy v modernizaci vojenských sil a důležitost udržení vysoké úrovně národní bezpečnosti jako ochrany proti mezinárodním hrozbám (Highton, 2011).

Podpora pro podnikání, zvláště malé a střední podniky, je centrálním bodem pro tradiční konzervativce. Kampaně cílené na tuto skupinu často zahrnují politiky zaměřené na snížení daňového zatížení a odstranění nadbytečné regulace, které mohou bránit růstu a inovacím. Představitelé této frakce argumentují, že prospěšné podnikatelské prostředí přináší větší zaměstnanost a celkový ekonomický růst (Dalton, 2008).

V komunikaci s tradičními konzervativci je důležité zdůraznit úspěchy v oblastech jako jsou snižování daní a deregulace, které mají přímý dopad na ekonomiku a podnikatelské prostředí. Tyto úspěchy nejen že demonstrují angažovanost kandidátů v oblastech klíčových pro tradiční konzervativce, ale také poskytují konkrétní důkazy o přínosech konzervativních politik (Highton, 2011).

Sociální konzervativci tvoří významnou frakci uvnitř Republikánské strany, přičemž jejich politické priority jsou zaměřeny na ochranu tradičních sociálních hodnot, včetně nenarozeného života, manželství mezi mužem a ženou a náboženských svobod. Efektivní volební kampaně zaměřené na sociální konzervativce často využívají způsoby komunikace, které zdůrazňují závazek kandidátů k těmto hodnotám a jejich dosavadní úspěchy v legislativě nebo soudních jmenováních.

Ochrana nenarozeného života je klíčovým tématem pro sociální konzervativce. Volební kampaně, které úspěšně mobilizují tuto skupinu, často zdůrazňují závazek kandidátů k pro-life politikám, včetně podpory zákonů omezujících potraty a podpory organizací, které nabízejí alternativy k potratům. Takové kampaně také často vyzdvihují historii kandidátů ve snaze o omezení federálního financování pro poskytovatele potratů (Jelen, 2015).

Podpora tradičního manželství mezi mužem a ženou je dalším významným prvkem kampaní zaměřených na sociální konzervativce. Kandidáti, kteří se zavázali k obraně manželství jako instituce mezi mužem a ženou, mohou očekávat silnou podporu od této frakce. V kampaních je důležité zdůraznit legislativní úsilí a soudní zásahy, které podporují tuto definici manželství (Olson, Cadge & Harrison, 2006).

Náboženské svobody jsou rovněž centrálním tématem pro sociální konzervativce. Kampaně často poukazují na závazek kandidátů chránit náboženské svobody, zejména pro jednotlivce a organizace, které se chtějí řídit svým svědomím bez státního zasahování. Toto zahrnuje obranu práv náboženských institucí odmítat účast na činnostech, které jsou v rozporu s jejich věroučnými přesvědčeními (Wear, 2017).

Libertariáni v rámci Republikánské strany se vyznačují silným důrazem na osobní svobody, minimální vládní zásahy a neintervencionistickou zahraniční politiku. Mobilizace tohoto segmentu voličů proto vyžaduje specifické strategie, které reflektují jejich základní ideologické principy a přesvědčení. Tyto strategie zahrnují zdůraznění odporu kandidátů vůči vládní regulaci, ochranu práv na soukromí a kritiku vojenských zásahů v zahraničí.

Jedním z hlavních pilířů mobilizace libertariánů je důraz na obranu a rozšíření osobních svobod. To zahrnuje svobodu projevu, právo na soukromí a práva na osobní zbraňové držení.

Volební kampaně, které efektivně oslovují libertariány, často poukazují na legislativní úspěchy nebo politické postoje kandidátů, které podporují tyto svobody (Boaz, 2019).

Libertariáni jsou také silně proti nadměrnému vládnímu dohledu a regulacím, které považují za zásah do osobní autonomie a podnikatelské svobody. Volební strategie zaměřené na tuto skupinu by měly zdůraznit závazek kandidátů k omezení vládního zasahování do ekonomiky a životů jednotlivců, včetně snižování byrokracie a podpory deregulace (Paul, 2011).

Dalším důležitým aspektem pro mobilizaci libertariánů je neintervencionistická zahraniční politika. Tato frakce se vymezuje proti zahraničním vojenským zásahům a podporuje politiku, která klade důraz na obranu národních zájmů bez zbytečného zapojení do mezinárodních konfliktů. Kampaně by měly poukazovat na kritiku kandidátů vůči předchozím vojenským angažmá a jejich podporu diplomatických řešení (Paul, 2011).

Efektivní mobilizace libertariánů tedy vyžaduje zřetelné a konzistentní komunikační strategie, které zdůrazňují klíčové aspekty jejich ideologie a politických preferencí. Toto umožňuje politickým kandidátům nejen získat podporu této specifické frakce, ale také posílit jejich vlastní politickou pozici tím, že se prezentují jako ochránci svobod a zastánci minimálního státního zasahování.

Příznivci hnutí Tea Party v Republikánské straně se vyznačují silným důrazem na fiskální konzervatismus, snížení státního dluhu a omezení velikosti vlády. Mobilizace této frakce vyžaduje specifické strategie, které reflektují jejich základní politické hodnoty a priority. Efektivní kampaně zaměřené na příznivce hnutí Tea Party často zdůrazňují fiskální disciplínu, důraz na snižování veřejných výdajů a odpor k rozšíření vládních programů.

Jedním z hlavních pilířů pro mobilizaci příznivců hnutí Tea Party je fiskální konzervatismus. Tento přístup zahrnuje podporu politik, které se zaměřují na snižování veřejných výdajů a minimalizaci státního zásahu do ekonomiky. Kampaně, které efektivně komunikují tyto hodnoty, často poukazují na závazek kandidátů ke snižování daní a reformě vládních výdajů (Skocpol & Williamson, 2016).

Snížení státního dluhu je další klíčovou komponentou, kterou příznivci Tea Party vyžadují od politických kandidátů. Efektivní volební strategie zdůrazňují historii úspěchů kandidátů v boji proti rozpočtovým schodkům a jejich závazek k pokračujícímu úsilí o fiskální odpovědnost. Kampaň by měla představit konkrétní plány, jak plánují řešit problémy spojené s federálním dluhem, včetně možných škrťů ve výdajích a reform veřejných služeb (Skocpol & Williamson, 2016).

Příznivci Tea Party dávají velký důraz na omezení velikosti vlády. Kampaně zaměřené na tuto skupinu by měly zdůraznit závazek kandidátů k omezování vládních regulací a zjednodušení byrokracie. Tím se zdůrazňuje, že kandidáti podporují principy osobní svobody a podnikatelské autonomie, což jsou hodnoty, které jsou pro příznivce hnutí Tea Party zásadní (Skocpol & Williamson, 2016).

Úspěšná mobilizace příznivců hnutí Tea Party tedy vyžaduje jasnou a konzistentní komunikaci, která zdůrazňuje fiskální disciplínu, snahu o snížení státního dluhu a podporu omezení vládních výdajů. Takové strategie nejenže umožňují politickým kandidátům získat podporu této významné frakce, ale také posilují jejich vlastní politickou pozici jako zastánců principů fiskální odpovědnosti a malé vlády.

Populistická křídla v Republikánské straně, zvláště ty spojené s Donaldem Trumpem, hrají klíčovou roli v mobilizaci voličů skrze otázky národní identity, imigrace a ekonomického nacionalismu. Tato frakce využívá silnou rétoriku zaměřenou na heslo "Amerika na prvním místě", což rezonuje s voliči, kteří jsou znepokojeni dopady globalizace a podporují ochránářské ekonomické politiky. Efektivní volební kampaně zaměřené na tyto voliče proto vyžadují strategie, které adresují tyto hlavní obavy a zároveň zdůrazňují potřebu posílení národní suverenity a bezpečnosti.

Populistické kampaně účinně mobilizují voliče skrze zdůraznění národní identity a kultury. To zahrnuje prezentaci kandidátů, kteří se otevřeně hlásí k obraně národních zájmů, kritiku politik, které jsou vnímány jako proimigrační nebo proglobalizační, a sliby obnovy národní hrdosti (Norris & Inglehart, 2019).

Populistická rétorika často zahrnuje kritiku multilaterálních obchodních dohod, které jsou prezentovány jako škodlivé pro národní ekonomiku a obyčejné pracující. Kampaně, které

se zaměřují na tyto voliče, poukazují na potřebu renegociace nebo ukončení těchto dohod ve prospěch bilaterálních dohod, které lépe chrání domácí průmysly a pracovní místa (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Dalším klíčovým prvkem je důraz na ochranu hranic a zpřísnění imigračních zákonů. Populistické kampaně často používají silnou rétoriku o nezbytnosti budování zdí nebo používání jiných fyzických a politických opatření k zastavení ilegální imigrace, což rezonuje s obavami voličů o národní bezpečnost a kulturní integritu (Mudde, 2019).

Úspěšná mobilizace voličů v rámci populistických křídel vyžaduje hluboké porozumění jejich hodnotám a prioritám. Strategie, které efektivně oslovují tyto voliče, se opírají o kombinaci emotivní rétoriky a politických slibů, které adresují konkrétní obavy týkající se suverenity, ekonomiky a národní bezpečnosti.

5.6 Vliv frakčního rozdělení na výsledky všeobecných voleb

Frakční rozdělení uvnitř politických stran, jako je například Republikánská strana ve Spojených státech, hraje zásadní roli v ovlivňování výsledků všeobecných voleb. Frakce mohou ovlivnit jak interní dynamiku strany, tak její vnější obraz, což může mít dopad na schopnost strany mobilizovat svou základnu a přitahovat nezávislé a středové voliče. Toto rozdělení může způsobovat interní konflikty, které se mohou projevit ve veřejné sféře a potenciálně oslabit vnější vnímání jednoty a soudržnosti strany.

Frakční rozdělení může komplikovat snahy o mobilizaci stranické základny tím, že ztěžuje formulaci koherentního a přesvědčivého volebního poselství, které by oslovilo široké spektrum voličů. Rozdílné ideologické směry uvnitř jedné strany mohou vést k roztržkám a neshodám, což může snižovat entuziasmus mezi příznivci a zmenšovat volební účast (Dalton, 2008).

Schopnost politické strany přitahovat nezávislé a středové voliče je zásadní pro úspěch ve všeobecných volbách. Frakční rozdělení může ztížit tuto schopnost tím, že strana působí rozděleně nebo extrémně, což odradí voliče, kteří hledají umírněné a stabilní politické alternativy. Přílišná frakční boje mohou veřejně ukázat stranu jako interně nestabilní, což může být pro mnohé voliče odpudivé (Abramowitz & Saunders, 2006).

Věřejné vnímání jednoty a soudržnosti je klíčové pro politickou stranu. Frakční rozdělení, které vyvolává interní konflikty, může negativně ovlivnit tento obraz a vést k vnímání strany jako rozdělené a chaotické. Tento obraz může oslabit důvěru voličů v schopnost strany efektivně řídit vládu, což může mít za následek nižší volební výsledky (Layman et al., 2006).

Příkladem může být prezidentská kampaň v USA v roce 2016, kde Republikánská strana zažívala významné frakční rozdělení. Donald Trump, který reprezentoval více populistické a nacionalistické frakce, byl schopen mobilizovat značnou část stranické základny, ale zároveň vyvolal značné kontroverze, které mohly ovlivnit jeho schopnost přitahovat nezávislé voliče (Sides et al., 2018).

Frakční rozdělení tedy hraje zásadní roli ve výsledcích všeobecných voleb, ovlivňuje mobilizaci základny, přitažlivost pro nezávislé voliče a veřejné vnímání politické strany. Efektivní řízení těchto frakčních dynamik je klíčové pro zajištění volebního úspěchu.

Frakční rozdělení uvnitř politických stran může mít významný dopad na schopnost stran mobilizovat nebo demobilizovat svou voličskou základnu. Zatímco jednotná strana s koherentním poselstvím může efektivně mobilizovat své příznivce, rozdělení může vést k demotivaci a ztrátě podpory mezi voliči, kteří se mohou cítit cizí vůči dominantnímu směřování strany nebo jejichž názory nejsou dostatečně zastoupeny.

Jednotná politická strana s jasným poselstvím a cíli má lepší šance na mobilizaci své základny. To je způsobeno tím, že voliči mají tendenci se shromažďovat kolem jasně definovaných a srozumitelných témat, které rezonují s jejich osobními přesvědčeními a očekáváními. Když strana komunikuje své politické záměry a hodnoty konzistentně a transparentně, může lépe využívat své zdroje a energii svých voličů, což vede k vyšší volební účasti a větší podpoře ve veřejném prostoru (Dalton, 2008).

Naopak, když dochází k výraznému frakčnímu rozdělení, může to oslabit schopnost strany mobilizovat svou základnu. Voliči, kteří cítí, že jejich specifické názory nejsou dostatečně reprezentovány nebo že strana je příliš rozpolcená, mohou být méně motivováni k účasti ve volbách. Toto rozdělení může vést k pocitu apatie a frustrace u části základny, která

se pak může rozhodnout neúčastnit se voleb nebo dokonce podpořit alternativní kandidáty. Roztržky a veřejné spory mezi frakcemi mohou navíc poškodit veřejné vnímání strany jako efektivní a jednotné politické síly (Masket, 2016).

Analýza republikánských primárních voleb v roce 2016 ukazuje, jak frakční boje ovlivnily schopnost strany mobilizovat různé segmenty své základny. Donald Trump, který reprezentoval více populistické a outsiderové frakce, byl schopen mobilizovat velký počet voličů, kteří byli frustrováni tradiční politikou. Na druhé straně, tradiční konzervativní frakce strany byla demobilizována kvůli vnímané radikalizaci a polarizaci kandidáta (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Frakční rozdělení může významně ovlivnit volební úspěch politické strany tím, že ovlivňuje její schopnost mobilizovat nebo demobilizovat voličskou základnu. Pro politické strany je klíčové najít rovnováhu mezi udržením frakční diverzity a zachováním jednotného a soudržného poselství, aby si zajistily maximální podporu ve všeobecných volbách.

Frakční rozdělení uvnitř politických stran, jako je Republikánská strana, může značně ovlivnit jejich schopnost přitahovat nezávislé a středové voliče, kteří často rozhodují o výsledku v těsných volbách. Přílišná identifikace s jednou konkrétní frakcí může stranu výrazně polarizovat, což komplikuje získávání podpory od voličů, kteří preferují umírněnější a vyváženější politické přístupy.

Jedním z klíčových aspektů, který ovlivňuje volební úspěch strany, je její vnější obraz jednoty. Frakční rozdělení může vést k vnímání strany jako interně rozpolcené a konfliktní, což může odradit nezávislé a středové voliče, kteří upřednostňují stabilitu a koherentní politické vedení. Strana, která se jeví jako rozdělená, může působit méně kompetentně a spolehlivě ve vedení vlády, což negativně ovlivňuje její schopnost přitahovat širší elektorát (Layman et al., 2006).

Další důležitou oblastí je moderace versus radikalizace. Strany s výraznými frakčními rozděleními mohou být vnímány jako radikálnější, pokud jedna frakce dominuje ve veřejném diskurzu. To může být problematické v přitahování středových voličů, kteří často hledají umírněnější a pragmatictější politické řešení. Efektivní strategie zahrnuje nabízení politik, které rezonují napříč spektrem, nejen s tvrdým jádrem frakčních příznivců. To zahrnuje

vyvažování mezi konzervativními a progresivními politikami, aby se předešlo alienaci středových voličů (Abramowitz & Saunders, 2008).

Příkladem vlivu frakčního rozdělení na výsledky všeobecných voleb byla prezidentská kampaň v USA v roce 2016, kdy Donald Trump mobilizoval silnou podporu mezi konzervativními a populistickými frakcemi, ale zároveň se setkal s výzvami při získávání podpory od nezávislých a středových voličů, kteří byli znepokojeni jeho polarizujícím stylem a kontroverzními politikami. Tyto příklady ukazují, jak důležité je pro politické strany najít rovnováhu mezi udržením frakční diverzity a zachováním jednotného a soudržného poselství, aby si zajistily maximální podporu ve všeobecných volbách (Sides et al., 2019).

Vnitrostranické primární volby jsou klíčovým momentem v politických kampaních, jelikož zde dochází k nominaci kandidátů, kteří budou reprezentovat stranu ve všeobecných volbách. Frakční rozdělení v rámci strany může mít zásadní dopad na tyto volby, což ovlivňuje schopnost strany konkurovat účinně ve všeobecných volbách. Problémy vznikají zejména tehdy, když kandidáti přijímají extrémní nebo polarizující postoje, aby získali podporu klíčových frakcí během primárních voleb. Tento přístup může komplikovat jejich schopnost přitahovat širší voličské spektrum ve všeobecných volbách, což může vést k strategickým nevýhodám pro stranu (Hassell, 2016).

Frakční rozdělení může vést k vyostření ideologických rozdílů mezi kandidáty, což často nutí kandidáty přijmout více extrémní politické pozice, aby si zajistili podporu věrné základny. Tento fenomén je zvláště zřetelný v politických stranách, kde jsou frakce pevně zakořeněné a mají značný vliv na politický směr strany. Kandidáti, kteří se příliš identifikují s jednou frakcí, mohou být pak vnímáni jako rozdělující a méně přijatelní pro nezávislé voliče, kteří preferují umírněnější přístupy (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Pokud kandidáti, kteří zvítězí v primárních volbách, zaujmají příliš radikální nebo polarizující postoje, mohou mít potíže při získávání podpory voličů mimo svou základní frakci během všeobecných voleb. Tato situace může otevřít prostor pro protikandidáty, kteří nabízejí více středové nebo umírněné alternativy, což může oslabit volební šance strany. Proto je důležité, aby strany věnovaly pozornost potřebám a preferencím širšího spektra voličů již během primárních voleb (Layman et al., 2006).

Úspěšné strany často vyvíjejí úsilí, aby zvládly frakční rozdělení a zajistily, že jejich kandidáti mohou apelovat na širší voličské spektrum. To zahrnuje vyvážení mezi potřebami různých frakcí a hledání kandidátů, kteří jsou schopni překlenout interní rozdíly a oslovit různorodé skupiny voličů (Bawn et al., 2012).

Prezidentské volby v roce 2016 ve Spojených státech poskytují názorný příklad vlivu frakčního rozdělení na výsledky všeobecných voleb. Donald Trump, reprezentující populárně-konzervativní frakci uvnitř Republikánské strany, využil tuto platformu k mobilizaci voličské základny, apelujíc na otázky národní identity, imigrace a ekonomického nacionalismu, které rezonovaly s obavami a frustracemi mnoha Američanů. Tato strategie byla účinná a pomohla mu získat významnou podporu, zejména v klíčových státech, což bylo rozhodující pro jeho vítězství nad demokratickou kandidátkou Hillary Clinton, která čelila vlastním výzvám spojeným s frakčním rozdělením uvnitř Demokratické strany (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Trumpova kampaň dokázala efektivně využít frakčního rozdělení v rámci Republikánské strany tím, že sjednotila různé skupiny, které byly nespokojené s politickým *statusem quo*. Tento přístup ukázal, že i přes frakční rozdělení může být strana úspěšná, pokud dokáže efektivně oslovit a mobilizovat voliče na základě sdílených obav a aspirací. Na druhé straně, Hillary Clinton se snažila apelovat na široké spektrum voličů, ale její kampaň trpěla vnímanou nedůvěrou a frakčními rozpory, zejména po primárních volbách, kde její soupeř Bernie Sanders mobilizoval mnoho voličů na levici, kteří se pak cítili odcizeni (Balz & Scherer, 2018).

Výsledky těchto voleb také ukazují na potenciální nebezpečí frakčních rozdělení, které mohou ovlivnit schopnost stran efektivně konkurující ve všeobecných volbách, pokud nejsou řádně řízeny. Frakční boje mohou oslabit jednotu strany a snížit její schopnost přitahovat širší spektrum voličů, což může být kritické v těsných volbách (Levitsky & Ziblatt, 2018).

Vliv frakčního rozdělení na výsledky všeobecných voleb je komplexní a mnohostranný, s potenciálními důsledky pro mobilizaci voličů, atraktivitu pro nezávislé a středové voliče, a úspěch ve vnitrostranických primárních volbách. Politické strany, které efektivně řeší tyto výzvy, mohou maximalizovat svůj volební potenciál a dosáhnout lepších výsledků ve všeobecných volbách.

Vliv frakčního rozdělení na výsledky všeobecných voleb je skutečně komplexní a mnohostranný, ovlivňující řadu klíčových aspektů politické kampaně, včetně mobilizace voličů, atraktivity pro nezávislé a středové voliče, a úspěchu ve vnitrostranických primárních volbách. Politické strany, které dokáží účinně řešit tyto výzvy spojené s frakčním rozdělením, mohou značně zlepšit své výsledky ve všeobecných volbách.

Mobilizace voličů je klíčová pro úspěch jakékoliv politické strany ve všeobecných volbách, a frakční rozdělení v rámci strany může mít významný dopad na tento proces. V závislosti na tom, jak strana zvládá svá interní rozdělení, může frakčnost buď podpořit, nebo naopak poškodit její schopnost mobilizovat voliče. Efektivní integrace různých frakčních názorů a prezentace jednotného poselství může posílit mobilizaci široké základny příznivců, zatímco interní konflikty a rozdělení mohou vést k demotivaci voličů a snížení volební účasti (Highton, 2011).

Frakční rozdělení může vyvolat silné emoce a angažovanost mezi členy strany, což může být využito k zvýšení aktivismu a zájmu o volby, pokud jsou tyto energie správně kanalizovány. Strany, které dokážou konstruktivně využít debaty mezi frakcemi, mohou získat silné příznivce, kteří jsou motivováni podporovat stranu, jelikož cítí, že jejich názory jsou vyslyšeny a reprezentovány (Dalton, 2008).

Naopak, pokud jsou frakční boje vnímány jako toxické nebo paralyzující, může to voliče odradit. Pokud voliči cítí, že strana není schopna řešit své interní rozdíly, mohou pochybovat o její schopnosti řídit vládu. To může vést k poklesu účasti ve volbách, kdy se voliči rozhodnou zůstat doma místo toho, aby podpořili stranu, která se jeví jako rozdělená a neefektivní (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Strategie pro úspěšnou mobilizaci by měly zahrnovat vytváření inkluzivních platform, které respektují a odrážejí diverzitu názorů v rámci strany. Tímto způsobem může strana prezentovat sebe sama jako sjednocenou navzdory interním rozdílům. Také je důležité komunikovat jasné, srozumitelné a relevantní politické zprávy, které rezonují s širokou základnou voličů, a zároveň přilákají potenciálně nerozhodnuté nebo nezávislé voliče, kteří hledají alternativy k existujícím politickým silám (Bawn et al., 2012).

Účinná mobilizace voličů v kontextu frakčního rozdělení vyžaduje jemnou rovnováhu mezi akceptací interní diverzity a prezentací koherentního a sjednoceného poselství veřejnosti. Strany, které to dokážou, mohou maximalizovat svůj volební potenciál a dosáhnout lepších výsledků ve všeobecných volbách.

Atraktivita politických stran pro nezávislé a středové voliče je klíčová, zejména ve volbách, kde rozhodují těsné výsledky. Tito voliči často preferují kandidáty, kteří nabízejí umírněné a vyvážené názory a jsou schopni překlenout politické rozdělení. Frakční rozdělení uvnitř strany, které vede ke krajním nebo silně polarizovaným postojům, může tuto klíčovou skupinu voličů odradit, čímž nechtěně posiluje konkurenční strany, které jsou vnímány jako méně rozdělené a nabízejí umírněnější politické alternativy.

Nezávislí a středoví voliči jsou zásadní pro úspěch ve všeobecných volbách, protože často nemají pevné stranické přesvědčení a jejich hlas je možné získat přesvědčivou a inkluzivní kampaní. Tyto skupiny preferují kandidáty, kteří jsou schopni artikulovat politiky, které adresují široké spektrum obav, od ekonomiky po sociální otázky, a kteří se vyhýbají extrémním ideologickým pozicím (Abramowitz & Saunders, 2008).

Frakční rozdělení může komplikovat snahy o přitáhnutí nezávislých a středových voličů. Když se strany a jejich kandidáti příliš identifikují s jednou frakcí nebo když interní konflikty strany vyústí ve veřejné spory, může to voličům signalizovat nestabilitu a neschopnost strany jednat jako sjednocená síla. Takové vnímání může vést k tomu, že voliči se obrátí k alternativám, které se jeví jako stabilnější a méně konfliktní (Hetherington & Weiler, 2009).

Pro zvýšení atraktivity u nezávislých a středových voličů je důležité, aby politické strany a jejich kandidáti přijímali vyvážené a inkluzivní politické postoje a vyhýbali se extrémním názorům. Je klíčové komunikovat jasně a konzistentně, přičemž je důležité zdůraznit schopnost překonávat rozdělení a nabízet řešení, která jsou přijatelná pro široké spektrum voličů. Rozvoj dialogu a spolupráce napříč politickým spektrem může také pomoci ukázat ochotu strany a jejích kandidátů pracovat ve prospěch všech občanů, nikoli jen úzké základny (Layman et al., 2010).

Pro politické strany je nezbytné najít rovnováhu mezi udržením frakční identity a potřebou apelovat na širší elektorát. Efektivní zapojení nezávislých a středových voličů vyžaduje flexibilitu v politických pozicích a otevřenost k různorodým názorům, což může významně ovlivnit výsledky v těsných a konkurenčních volbách.

Vnitrostranické primární volby představují kritický moment pro politické strany, neboť jsou často prvním významným testem vlivu frakčního rozdělení na schopnost strany dosáhnout úspěchu ve všeobecných volbách. Kandidáti, kteří jsou příliš spojeni s jednou frakcí, mohou být úspěšní v získání stranické nominace díky silné podpoře této frakce. Nicméně, tato silná identifikace může být problematická v širším kontextu všeobecných voleb, kde je zapotřebí přesáhnout frakční hranice a přitáhnout široké spektrum voličů.

Kandidáti spojení s extrémními nebo velmi specifickými frakčními pozicemi často zjišťují, že jejich zprávy, které rezonovaly v primárních volbách, nemusí najít stejnou odezvu mezi méně zaujatými nebo nezávislými voliči. To může vést k tomu, že v obecných volbách jsou vnímáni jako méně přitažliví nebo přijatelní pro středový elektorát, což omezuje jejich šance na volební úspěch (Hassell, 2016).

Úspěšné strany často usilují o nalezení rovnováhy mezi podporou různých frakcí a nominováním kandidátů, kteří mají širokou přitažlivost. Tyto strany se zaměřují na moderaci svých politických návrhů a na představení kandidátů, kteří jsou schopni oslovit voliče napříč politickým spektrem. Tento přístup zahrnuje vyvažování frakčních zájmů během primárních voleb a zdůraznění schopností kandidátů jednat jako sjednocující síly, které mohou reprezentovat celou stranu a nejen její jednotlivé segmenty (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Úspěch ve vnitrostranických primárních volbách tak závisí nejen na schopnosti kandidátů mobilizovat frakční základnu, ale také na jejich schopnosti přizpůsobit se a přijmout umírněnější a komplexnější přístupy, které jsou přitažlivé pro širší spektrum voličů. Efektivní řízení těchto dynamik může značně zlepšit šance strany na úspěch ve všeobecných volbách.

Účinné řízení frakčního rozdělení je klíčové pro maximální volební potenciál politické strany. Strategické plánování a komunikace, které respektují a integrují různé frakční hlasy do koherentního stranického poselství, jsou základem pro získání a udržení široké voličské podpory. Strany, které se dokáží efektivně vypořádat s frakční dynamikou a nabídnout

jednotné, inkluzivní a atraktivní politické programy, mají lepší šance na úspěch ve všeobecných volbách (Layman et al., 2006).

Klíčem k úspěchu je schopnost stran naslouchat a integrovat různé frakční názory do širšího stranického poselství. Tento proces nejenže pomáhá překonat interní rozdíly, ale také umožňuje straně prezentovat se jako sjednocený a flexibilní politický subjekt, který je schopen adresovat a reagovat na různorodé společenské požadavky a očekávání (Bawn et al., 2012).

Efektivní navigace ve frakční dynamice zahrnuje schopnost stranických lídrů a politiků vyvážit mezi různými frakčními zájmy a přitom udržet stranu zaměřenou na širší cíle a hodnoty. Toto zahrnuje vyvažování mezi krátkodobými frakčními výhodami a dlouhodobými strategickými cíli strany, což je nezbytné pro udržení soudržnosti a efektivity politického uskupení (Hassell, 2016).

Představení jednotného, inkluzivního a atraktivního politického programu, který rezonuje s širokým spektrem voličů, je nezbytné pro získání podpory ve všeobecných volbách. Strany, které dokážou formulovat a komunikovat politiky, které jsou relevantní pro různé demografické skupiny a zároveň reflektují frakční rozmanitost, mají lepší šance na získání a udržení voličské podpory (Sides, Tesler & Vavreck, 2019).

Strategické řízení frakčního rozdělení a prezentace jednotného a inkluzivního poselství mohou významně přispět k politickému úspěchu strany. Tento strukturovaný přístup nejen zvyšuje šance strany na volební úspěch, ale také umožňuje efektivnější ovlivnění politické scény, čímž posiluje její pozici ve veřejném diskurzu a zvyšuje její vliv na formování veřejné politiky.

6 Závěr

Je zřejmé z výše uvedené podrobné diskuse o frakčním rozdělení v Republikánské straně, že klíčové poznatky byly podrobně objasněny po důkladném průzkumu během prezidentství Donalda Trumpa. Práce zdůrazňuje, že i když frakční dynamika v Republikánské straně není novým jevem, prezident Donald Trump výrazně zvýšil stávající rozdělení a současně inicioval vznik nových frakcí, které ovlivnily politické směřování strany. Byl rovněž zdůrazněn významný dopad Trumpových politických strategií na mobilizaci voličů, což se projevilo ve změnách přístupu k volbám a politickým kampaním. Tato práce dále odhalila, že politická rozmanitost názorů a ideologií uvnitř strany vedla k výrazně odlišným politickým prioritám a strategiím. Zde leží obrovský vliv na celkovou politiku strany a její vnímání zvenčí. Tradiční konzervativci a populisté, mezi ostatními, jejichž nepřátelství vůči sobě je nesmiřitelné, ztělesňují výzvy spojené s udržením jednoty v rámci strany, která se stává stále více polarizovanou.

Práce ukazuje, že frakční rozdělení může bránit internímu konsensu, ale zároveň nechává prostor pro širší diskusi, a tím přináší nové a brilantní nápady, které mohou nabídnout řešení politických a sociálních problémů. Budoucí směřování Republikánské strany bude záviset na schopnosti jejích frakcí spolupracovat a přizpůsobit se rychle se měnícím politickým a sociálním podmínkám v USA. Bakalářská práce představuje formou důležitý příspěvek k pochopení dynamiky americké politiky, zejména v rámci jedné z jejích hlavních stran, a poskytuje podklady pro další analýzu.

7 Seznam literatury:

ABRAMOWITZ, Alan I. a SAUNDERS, Kyle L. Is Polarization a Myth? *The Journal of Politics*. 2008, 70(2), 542-555.

AUTOR, David H., DORN, David, HANSON, Gordon H. a MAJLESI, Kaveh. Importing Political Polarization? The Electoral Consequences of Rising Trade Exposure. MIT Department of Economics Working Paper No. 16-21, 2016.

BALDASSARRI, Delia a GELMAN, Andrew. Partisans without Constraint: Political Polarization and Trends in American Public Opinion. *American Journal of Sociology*. 2008, 114(2), 408-446.

BERMAN, Russell. *The Last Moderate Republican*. The Atlantic. 2018.

BOAZ, David. *The Libertarian Mind: A Manifesto for Freedom*. New York: Simon & Schuster, 2019. ISBN 978-1476752846.

BULLEN, Charles S. a ROZELL, Mark J. *The New Politics of the Old South: An Introduction to Southern Politics*. Lanham: Rowman & Littlefield, 2017. ISBN 978-1442267684.

COHEN, Marty, KAROL, David, NOEL, Hans a ZALLER, John. *The Party Decides: Presidential Nominations Before and After Reform*. Chicago: University of Chicago Press, 2016. ISBN 978-0226112374.

DALTON, Russell J. *Citizen Politics: Public Opinion and Political Parties in Advanced Industrial Democracies*. Washington, D.C.: CQ Press, 2008. ISBN 978-0872895375.

FONER, Eric. *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*. New York: Harper & Row, 1988. ISBN 978-0060158514.

FONER, Eric. *The Fiery Trial: Abraham Lincoln and American Slavery*. New York: W. W. Norton & Company, 2010. ISBN 978-0393340662.

GOULD, Lewis L. *Grand Old Party: A History of the Republicans*. New York: Random House, 2003. ISBN 978-0375507414.

GREEN, Joshua. *Devil's Bargain: Steve Bannon, Donald Trump, and the Storming of the Presidency*. New York: Penguin Press, 2017. ISBN 978-0735225022.

HASSAN, Hans J. G. *The Party's Primary: Control of Congressional Nominations*. Cambridge: Cambridge University Press, 2016. ISBN 978-1316507074.

HAYWARD, Steven F. *The Age of Reagan: The Conservative Counterrevolution: 1980-1989*. New York: Crown Forum, 2009. ISBN 978-0307409577.

HETHERINGTON, Marc J. a WEILER, Jonathan D. *Authoritarianism and Polarization in American Politics*. Cambridge: Cambridge University Press, 2009. ISBN 978-0521711241.

HIGHTON, Benjamin. *Prejudice Rivals Partisanship and Ideology When Explaining the 2008 Presidential Vote across the States*. *PS: Political Science & Politics*. 2011, 44(3), 530-535.

HOOD, M. V., III a MCKEE, Seth C. *The Rational Southerner: Black Mobilization, Republican Growth, and the Partisan Transformation of the American South*. Oxford: Oxford University Press, 2020. ISBN 978-0190073350.

LAYMAN, Geoffrey C., CARSEY, Thomas M. a HOROWITZ, Juliette M. *Party Polarization in American Politics: Characteristics, Causes, and Consequences*. *Annual Review of Political Science*. 2006, 9, 83-110.

LEVITSKY, Steven a ZIBLATT, Daniel. *How Democracies Die*. New York: Crown, 2018. ISBN 978-1524762933.

MASON, Lilliana. *Uncivil Agreement: How Politics Became Our Identity*. Chicago: University of Chicago Press, 2018. ISBN 978-0226524689.

MAYER, Jane. *Dark Money: The Hidden History of the Billionaires Behind the Rise of the Radical Right*. New York: Doubleday, 2016. ISBN 978-0385535595.

MCPHERSON, James M. *Battle Cry of Freedom: The Civil War Era*. New York: Oxford University Press, 1988. ISBN 978-0195038637.

PAUL, Rand. *The Tea Party Goes to Washington*. Nashville: Center Street, 2011. ISBN 978-1455503117.

RODDEN, Jonathan. *Why Cities Lose: The Deep Roots of the Urban-Rural Political Divide*. New York: Basic Books, 2019. ISBN 978-1541645727.

SIDES, John, TESLER, Michael a VAVRECK, Lynn. *Identity Crisis: The 2016 Presidential Campaign and the Battle for the Meaning of America*. Princeton: Princeton University Press, 2019. ISBN 978-0691184196.

SKOCPOL, Theda a WILLIAMSON, Vanessa. *The Tea Party and the Remaking of Republican Conservatism*. Oxford: Oxford University Press, 2016. ISBN 978-0190277090.

8 Resumé

The bachelor thesis represents an important contribution to the understanding of the dynamics of American politics, especially within one of its main parties, and provides the basis for further analysis. It is clear from the above detailed discussion of the factional divide in the Republican Party that key insights have been elaborated upon in-depth research during the presidency of Donald Trump. The thesis highlights that, although factional dynamics in the Republican Party are not a new phenomenon, President Donald Trump has significantly increased existing divisions while simultaneously initiating the emergence of new factions that have influenced the political direction of the party. The significant impact of Trump's political strategies on voter mobilization was also highlighted, which was reflected in changes in the approach to elections and political campaigns. This work further revealed that the political

diversity of views and ideologies within the party led to markedly different policy priorities and strategies. Here lies a huge influence on the party's overall policy and its perception from the outside. Traditional conservatives and populists, among others whose animosity toward each other is implacable, epitomize the challenges of maintaining unity within a party that has become increasingly polarized.

The thesis shows that factional divisions can hinder internal consensus, but at the same time leave room for wider discussion, thereby bringing new and brilliant ideas that can offer solutions to political and social problems. The future direction of the Republican Party will depend on the ability of its factions to work together and adapt to rapidly changing political and social conditions in the US.